NARODOWE CENTRUM KULTURY

ŁAZANKI

OJCZYSTY – DODAJ DO ULUBIONYCH

ŁAZANKI z kapustą i grzybami albo ŁAZANKI z makiem, miodem i z bakaliami to potrawy pojawiające się na wigilijnym stole. Jeden taki kluseczek wyłowiony z półmiska to ten ŁAZANEK lub ta ŁAZANKA – obie formy: męska i żeńska są równie poprawne. Jeśli wybieramy męską – ten ŁAZANEK – to odmieniamy: ten ŁAZANEK, tego ŁAZANKA, tych ŁAZANKÓW; jeśli wybieramy formę żeńską – ta ŁAZANKA – to odmieniamy: ta ŁAZANKA, tej ŁAZANKI, tych ŁAZANEK. ŁAZANKI to nic innego jak usłowiańszczone włoskie LASAGNE (w wersji polskiej: (te) lazanie [lazańje]). Usłowiańszczone, a nie spolszczone, bo w polszczyźnie ŁAZANKI to zapożyczenie z ukraińskiego. Do ukraińskiego natomiast trafiły albo bezpośrednio z włoskiego, albo – co bardziej prawdopodobne – przez języki południowosłowiańskie. Wielkie płaty równo poukładanych na sobie włoskich LASAGNE przekształciły się w chaotycznie wymieszane i znacznie mniejsze ukraińskie лазанки [łazanky], które w niemal niezmienionej formie stały się polskimi ŁAZANKAMI.